

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редації 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

(Від нашого кореспондента).

Також і нас не можуть залякати байдужними мадярськими ревізіоністичні заходи — на стільки бодая наскільки вони торкаються Прикарпатської країни. Та в дописі цьому ми тільки зазначуємо цю точку, не висловлюючи своєї думки про саму справу.

Це так захопило православних, що тепер організують напади на решту гр.-кат. церков. Внаслідок цього при всіх церквах в день і вночі сторожать у зброї в сокири сторожі. В селах напружена ситуація, в ніч спокій, але спокій нечужий перед якоюсь бурею.

З цими подіями влягати тут саме приїжд. апост. нунція Мармажія на Лемківщину до Кривинці. Нунцій був навіть в візенту у римокат. декана грибовського С. Соляка, який є дуже

докладно обаваномлений в ходом подія і може відповідно поінформувати... о. дек. Соляк, як зачувати, робить також уже старання, щоб гр.-кат. церкву в Ізбах відступити до властивих місцевих латинців, бо церква стоїть вже кілька літ нечинна.

Де двох бється, там третій користується!

Поінформований.

Кривинця, 6. VII. 1933.

Православна церква перед тернопільським трибуналом.

Конфіскація книжки проти церк.-православної московської ерархії.

Відомий на Волині церковний діяч д-р Арсен Річинський, лікар у Володимирі Волинському, написав обширну студію (сторін 280 великої вітійки, з 4 ілюстраціями, між ними єпископат У.-к.-латинської Автокефальної Православної Церкви і єпископат Укр. Греко-Кат. Церкви), котрої наголовний лист звучить: Арсен Річинський. Проблеми української релігійної свідомості. 1933. Володимир Волинський. Накладом автора при допомозі Українського Кооперативного Банку в Берестю. Друк. А. Салевич і С-ка в Тернополі, вид. 3. Мая ч. 5.

Повітне староство в Тернополі письмом з 29. травня 1933 ч. В. 46. зайняло повищу книжку, а на внесок прокуратури суд окружний в Тернополі на невинному засіданні дня 3. червня 1933 до ч. Пр. 9/33 затвердив повищу конфіскацію, а саме за уступки: 1) на стор. 4 від слів „подібність“ до слів „автокефалія“ з причини знамен провини зі ст. 173 к. к. за публічне висміювання правно визнаного православного віровіповідання і його догматів; 2) на стор. 208 і 209 від слів „така постанова“ до слів „не наміряють міняти“ з причини знамен злочину державної зради зі ст. 154 § 2 к. к. за зазив до відорвання від Польщі частини її обшару, а саме виленьського воевідства; 3) на стор. 216 від слів „стиль“ до слів „Почаїв“ з причини знамен злочину зі ст. 154 § 2 к. к. за зачислення Львова і Почаєва до місцевостей, положених на обшарі України, а тим самим за зазив до відорвання цієї частини обшару від польської держави — отже до виконання державної зради; 4) на стор. 222 від слів „пізніше“ до слів „та ін.“ з причини знамен злочину зі ст. 154 § 2 к. к. даятого, що тут полуднево-східні воевідства називаються „Галичиною — Україною“, отже накликається до відорвання тих земель від польської держави, а тим самим до виконання державної зради; 5) на стор. 242 від слів „в польських“ до слова „розпалікування“ і на стор. 243 від слова „подає“

до слова „амен“ з причини знамен провини зі ст. 152 к. к. даятого, що тут публічно висміюється польський нарід; 6) на стор. 253 і 254 від слова „віримо“ до слів „інших націй“ з причини знамен злочину зі ст. 154 § 2 к. к. за зазив до відорвання полуднево-східних воевідств від польської держави і створення з них окремої української держави — отже до виконання державної зради; 7) на стор. 258 від слів „в історичній Польщі“ до слова „законности“ з причини знамен провини зі ст. 152 к. к., тому що висміюється польський нарід; 8) на стор. 259 від слова „протівники“ до слів „смертний вирок“ з причини знамен злочину зі ст. 154 § 2 к. к., тому, що завизується до створення незалежної України на обшарі польської держави, а тим самим до відорвання частини обшару польської держави — отже до виконання державної зради; 9) на стор. 279 і 280 від слів „коли Україна“ до слів „безсмертні вічки“ з причини знамен злочину зі ст. 154 § 2 к. к., тому, що накликається до виконання державної зради у спосіб, як під 8); 10) признати по думці § 493 австр. карної процедури доконану конфіскацію повищої книжки за оправдану, наказати знищення зайятих 300 примірників цієї книжки, а рівночасно заборонити дальше її розповсюдження.

Узасаднення. Тому, що зміст сконфіскованої книжки заключає в собі знамена провини зі ст. 173 і ст. 152 к. к. та злочину зі ст. 154 § 2 к. к., та зокрема на сторінках 4, 208, 216, 222, 242, 243, 253, 254, 258, 259, 279 і 280, — даятого треба було рішити як вище. (Підписи членів трибуналу).

Повищу судову постанову доручено адвокатові в Тернополі послові д-рові Степанові Баранові як повновасникові автора і видавця д-ра Арсена Річинського. В пресових справах обов'язує в Галичині давня австрійська карна процедура (а не польська) і по думці § 493 згаданої процедури вніс посол д-р Баран опозицію

проти конфіскації, жадаючи розписання публічної розправи і по її переведенні повного ухилення конфіскації та видачі зайятих примірників.

Дня 1. серпня ц. р. перед орікаючим трибуналом як пресовим окружного суду в Тернополі відбулася прилюдна розправа в справі повищої конфіскації. В трибуналі засідали: віцепред. окр. суду д-р Леонард Вендриховський, як предсідник і як потанти окр. суду: Віктор Цебровський і д-р Ян Кобенський. Протоколував ад'юкант Пельц. Прокуратуру заступав віцепрок. Голембівський, а устно опозицію вніс і у засіданні адвокат посол д-р Степан Баран.

Предсідник обмежився тільки до відчитання оспореної судової постанови. Прокуратор вніс на відкинення опозиції і затвердження першої судової постанови. З черги одержав слово адвокат д-р Ст. Баран.

На вступі своєї довшої промови пос. д-р Ст. Баран торкнувся гла, яке обговорює автор А. Річинський у своїй поважній студії з історії і філософії — врешті організації Православної Церкви у її минулому і сучасному на українських землях в протиставленні до історії, філософії і організації Православної Церкви на Московщині, що мали зовсім іншу основу і характер як на Україні. На доказ тез автора наводиться цілу низку цитатів в мовах: церковно-славянській, латинській, грецькій, єврейській, московській, польській і українській (все в оригіналі) — при чому загальний зміст книжки — це протиставлення українського синтетичного ідеалізму московському комуністичному матеріалізму (він по суті є і батьком сучасного московського більшовизму), з виразною тенденцією об'єднання всіх християнських церков. У дальшій своїй промові пос. д-р Ст. Баран перейшов історію Української Автокефальної Православної Церкви в Київі, церковні відносини на Наддніпрянщині по розвалі царату за української влади й описав за більшовиків, врешті історію Православної Церкви в Польщі. Ця частина судової промови д-ра Барана була дійсним актом обвинувачення під адресою керівників Православної Церкви в Польщі, її московської ерархії і московського або обмосковленого нижчого духовенства. Всі вони під прозвом свого митрополита Дениса, що як ректор духовної православної семінарії в Холмі був членом „Союзу русского народа“, були завязаними ворогами поляків і українців, служачи вірно цареві і його бюрократії. Тепер стали на службу польської бюрократії, остаючи надальше непримирними ворогами українського народу і його стремління.

До українських церковних діячів на православних українських землях в Польщі належить автор Арс. Річинський, про якого пос. д-р Баран у своїй промові згадав дещо обширніше, щоб доказати фактами, що його діяльність не

ФЕЛЕТОН „ДІЛО“ 3 ДНЯ 11. СЕРПНЯ 1933.

ЛЕВ ЯСИНЧУК.

6)

НЮ ЙОРК.

Місто в ріжну пору. — Нью Йорк дримає. — Дещо про характер ньюйорчан.

Цікавий цей Нью Йорк. Часом навіть гарний. Нераз над ним така ясна синява, яка буває тільки у тропічному підсонні. Часом літня спека так розтопить вуличний асфальт, що аж козеса авт тріскають, застрягаючи в ньому. То знову повне холодний вихор глибоких річок і кожну сторону видно воду. Деколи розлютилось море й закриє своїми випарамі світову метрополію. Тоді небо й земля зіллються в одне; тоді і з малі віддалі не можна розібрати, де починається одно, а де кінчається друге. А коли стружене сонце сідає в Асторії й озолотить беріжки хмар, видних у проривах рівних вулиць; коли останній цілунок літніється вершків бетонних великанів і спускається нижче, щоб на добраніч сказати архитворами техніки: чиненим через Голдзон та Іст Рівер — тоді на хвилину настає тиша і спокій. І незабаром засніють ажуром вікна високого Імпайр стейт білдингу, а його вежа заблещить червоними й білими світляними боками. Коло збанкованого залізничного вежі асекураційної компанії стане собі ясний круглий місяць і засвітить просто на другу евію, де за ним тужить стілашки українців. З Елісонової вежі при 14-тій вулиці розходиться на всі чотири сторони світа ярке світло рефлекторів, як довгі світляні тасми, що поширюються в міру віддалі від землі. Іде це світло в темні простори американської ночі й розносить спогоди про колишню американську програвітку (добробут) і про те, що вона — вернеться, як вірять американці. В своїй місяця й

ріжнородних рефлекторів, якими освітлюють воздух і море, видно хмари. Але вони не страшні; світло злагіднює їх сіру краску. Вони стають руді-табачкові. На вулицях долиньного міста, поблизу українського Народного Дому і гр.-кат. церкви св. Юрія, догортають останки деревляних і паперових коробок та всякого сміття, що діти позапалювали, стихають верески італійської, жидівської, польської та української дітвори.

Громади українських пролетарів, що вистоявали на евію „А“ коло торгівлі нашого земляка Сурмача і прислухувалися не знати по котрий раз музиці, співам і дотепам на „галицькому весіллі“, виведеному на скрипленій електрикою грамофоновій пластинці, вже теж утомилися й помалу волічуться у вузькі коридори своїх мешкань. Тільки деякі, що були колись „чмись“ — перебрані за донських чи кубанських козаків вистояють у кудлатих кучмах при вході до ресторанів і кабареїв у роді „russian village“, „russian art“, „russian bar“ і т. п. та відчиняють дверці автомобіля американським парком, що сюди заїздить. Денеде прокрадеться вбогий, голодний безробітний, жадає від прохогого допомоги, задержуючи при цьому зловні свою людську гідність; він не гнеться, але ставить справу ділово: потребує на каву. Декуди треба переступити уважно, щоб не настолочити голови лляного противника 18 додатку американської конституції. Декуди порозлягалися бездомні на порогах будинків, на лавках громадців, а коли це холодна осінь чи зима, то в полишених рудерах, торгових алкамарках, старих паках, або на площах палять газети й інші відпадки у смітниках, розкладають вогонь, з чого попало, й куняючи гріють руки, ноги, то плечі.

Нью Йорк дримає. Численні світла Ріверсайдрайву (Riverside Drive) відбливають в Голдзоні. А він поважно котить свої гладкі ноги коритом, поплід яке поплідковувалася людина, зау-

чуючи 28.000 метрів довгими тунелями Нью Йорк з містом Джерсі Сіті. Навіть сирени кораблів затихають на часок, а всякого роду залізничні зменшують рух. Часом тільки надземна залізниця зачухає проразливо, перетинаючи тишину. Тільки „генгстери“ (бандити) роблять свою роботу, а коли їхня пора — це їм скаже граф динника на вежі. І тільки ще в кабарегах кипить життя, не зважаючи на те, що в деяких з них найнижча оплата два долари. Приглушено квакають саксофони, а в змінчивому світлі притемненої дансінгової салі мигають у вікнах сивіетки танцюючих пар, з яких одна половина дещо нага.

І не дримає значна частина українських жінок; вони роблять порядки по кімнатах хмародерів, а свою роботу кінчають тоді, коли їхні мужі вже вибираються до своєї роботи — якщо її мають.

Хто начитається американських „історій“, той виробить собі поняття, що в Америці, особливо у великих містах, є лише „бізнес“, або розбишачтво. Це тому так, що звичайних подій, мирного життя мільйонів населення, ніхто ніяк не потує, а до прилюдного відома дістаються тільки ті випадки, які трапляються не правильно, але, випадково. Тимсамим вони сензаційні. Правда, що навіть рідкі випадки при мільйонах населення складаються на високе число, — але ця релятивна цифра не може бути мірдайною до оцінки напр. американського бандитизму, особливо в Нью Йорку.

Візьмім для прикладу тисячку ньюйоркських мешканців. Це менше-більше наше невелике село. В такій тисячці припадає в Нью Йорку одне вбивство раз на 20 років, але це дасть при числі 11 мільйонів мешканців великого Нью Йорку біля 2 вбивства денно. На таку тисячку припаде дещо в тиждень арештування громадянства за якусь дрібнішу провинку, а раз у місяць за більшу провинку чи злочин. Але подумаймо собі, скільки тюрем потрібно на ті мільйони населення!

— 0 —

Гнат Красій з Криворуки.

А чому? А інші? (Продовження буде.)

(Продолжение буде.)

народу, що наш провід заступає нас на соймовій арені, що наше УНДО побивається за краєву долю українського народу перед світом. Також не дозволямо на це, щоб хтось понижував наш національний провід. Говорите, що через Вашу газетну агітацію вибрано послів і сенаторів, але підчас попередніх виборів було більше агітації всіх партій, а з нашої партії УНДО вийшло найбільше послів. Відказуєте, пане Видаєць, на „Свободу“, що вона Ваші видання називає дикими газетами і за це Ви обурились. Ми вважаємо дикими газетами ті, які приходять до села задармо на адресу людей, які вже три роки тому перейшли на той світ. Кажете, що не любите газетної війни, але Ви самі воюєте більше як інші. Не треба бити стару „Свободу“ по пальцях і „компанію“, бо то не є жадна компанія, це є партійний орган УНДО. Ще раз пригадую Вам, що як Ви самі кажете, треба покарати тих, хто нікчемно зачіпає людей, але по нашому розсуді, Ви скорше людей зачіпали в „Комарі“ цього року.

Кушнерик Степан.

Поворот італійської ескадри.

З Азорів повідомляють, що туди прилетіла з двома частинами повітряна ескадра ген. Бальбо з ескадри на воду в порті Понто дель Гарда. Всі 23 гідроплани знаходяться в доброму стані. Перелет понад океан тривав 11 годин 45 минут. Ескадра пускається в дальшу дорогу до Європи.

ПОНТО ДЕЛЬ ГАРДА, 9. 8. ПАТ. Коли ескадра ген. Бальбо підносилися в повітря, удаючи до Нісбонні, склалася катастрофа. Один гідроплан упав у море, причому один член екіпажу утонув, інші три потонули.

НЕ ВТОНУВ НІХТО.

ПОНТО ДЕЛЬ ГАДА, 9. 8. ПАТ. Виявляється, що ніхто з членів екіпажу гідроплану ескадри ген. Бальбо не втонув, зате всі чотири летуни були легко ранені. В Понто дель Гада остали три гідроплани, 20 інших летять далі.

В Ірландії неспокій.

ДЕБЛІН, 9. 8. ПАТ. Вчора ввечері прийшло в Деблін до прайд, спрямованих проти т. зв. синіх сорочок. Та організація уладила вчора перший публічний баль. Перед будинком, де відбувалася забава, зібралося до 5.000 осіб, що поставилися проти учасників балу грізно а вкінці почали кидати камінням. Поліція з трудом розігнала демонстрантів. Багато осіб мусіли відставити до шпиталю. На балі знаходилися теж президенти Ірландії Кострелла. Його самохід ушкоджено, а шофера поранено.

Незалежність Гаїті.

Як повідомляють із Вашингтону, державний секретар оголосив, що 7. ц. м. підписано в Порто Пренс, столиці острова Гаїті, угоду, на основі якої американський уряд забере з днем 1. жовтня 1934. р. своє військо з того острова і зрештеш йому частинно фінансову незалежність.

Війна в Сирії.

БАГДАД, 9. 8. ПАТ. На границі Сирії та Іраку розігналися бої між сирійцями і пограничними відділами Іраку. Армія Іраку має досі 20 убитих і 45 ранених, сирійці 95 убитих і багато ранених.

Кривава революція на Кубі.

ГАВАНА, 9. 8. ПАТ. Заворушення в столиці Кубі тривають далі. Вчора вбито на вулиці двох поліцейських і кількох ранили. Військо вернулося до кассарей. Нейтральні обсерватори висловлюють погляд, що Машадо повинен рішитися, чи прийняти формулу амбасадора Зл. Держав і покинути Кубу, чи протиставитися далі революції з величущою інтервенцією Зл. Держав.

ГАВАНА, 9. 8. ПАТ. На основі останніх вісток, Машадо відкинув пропозицію амбасадора Зл. Держав щодо введення державного секретаря і зажадання від конгресу, щоб розішлюся на необмежений час, щоб уможливити наладження політичних справ республіки. На основі пропозиції амбасадора державний секретар наступав би автоматично президента. Амбасадор Зл. Держав зробив демарш в характері посередника, не ставлячи його як ультімат.

ГАВАНА, 9. 8. ПАТ. Машадо знову заявив рішучо, що не змає уступити із становища президента.

Дослужились у комуністів.

З Києва повідомляють, що репресії радянської влади проти українців які походять із Сх. Галичини, приймають щораз більші розміри. В Києві арештовано відомого комуніста М. Барана, б. голову тернопільського Ревкому а одного з більшовицьких комісарів при УГА. Виключено теж з комуністичної партії добре відомого в Галичині Сіяка, що теж розпочав комуністичну кар'єру у військових рядах.

Конфлікт у львівському Повітовому Народному Комітеті зліквідований.

Свого часу появилася у „Ділі“ і „Свободі“ текст резолюції Повітового Народного Комітету УНДО львівського повіту, в яких одобрено всі постанови Центрального Комітету УНДО з 18. липня (про усунення в партії п. Палія і т. і.), та в яких — торкаючись власних організаційних справ — рішено передати головування у ПНК заступникові голови, ред. Гр. Гладкому. Цим резолюціям почув себе ображеним голова ПНК п. Іван Ліщинський, який виступив теж з рішучим „отвертим листом“ за сторінок ворожого партії „Нового Часу“. Річ ясна, що редактор „Нового Часу“ мериції скористав з нагоди, щоб переїхатися до УНДО та його генеральному секретаріаті і справу невеличкого конфлікту, що полягала радше на непорозумінні, розв'язати до розмірів якоїсь великої політичної сенсації. У зв'язку з цією справою отримуємо два листи, які остаточно вяснюють її — на превеликий жаль „Нового Часу“ — ліквідує.

СПРОСТУВАННЯ ПОВІТОВОГО НАРОДНОГО КОМІТЕТУ У ЛЬВОВІ.

В „Новому Часі“ з дня 7. серпня ц. р. ч. 174. появилася отвертий лист п. І. Ліщинського, якого зміст не зовсім відповідає правді і тому просимо вмістити на той лист слідує спростування:

1) Неправдою є, що постанови Повітового Народного Комітету львівського повіту з дня 22. липня 1933. р. є несправедливі, бо в ньому взяла участь ледви 1/4 частина членів ПНК, зате є правдою, що згідно з організаційним статутом партії і постановою ширшого Комітету повіту з дня 18. листопада 1932. р. Повітовий Народний Комітет львівського повіту складається з 10 членів і 3 заступників, на засіданні дня 22. липня ц. р. було 6 членів і 2 заступників при участі 4 членів ширшого Комітету і тому постанови ПНК були правосильні, що перед засіданням ствердив урядуючий заступник голови, що проводив засіданням.

2) Тимсамим неправдою є, що на засіданні була лише 1/4 часть членів ПНК, а правдою є, що була більша часть членів ПНК.

3) Неправдою є, що п. І. Ліщинський звертався до п. Гладкого як першого заступника голови ПНК, щоб взяв у свої руки ініціативу праці ПНК. Зате правдою є, що п. Ліщинський активно не працював в ПНК і був проти того, щоб хтось поза ним проводив ПНК і тому заступник голови п. Гладкий з konieczности і в порозумінні з Головою Секретаріатом партії взяв ініціативу в праці ПНК.

4) Неправдою є, що п. Ліщинському зроблено публічно закид, що він саботує діяльність ПНК. Зате правдою є, що Повітовий Народний Комітет ствердив лише факт, що п. Ліщинський від осені м. р. не виконує своїх обов'язків голови ПНК, а що п. Ліщинський і зі свого боку потверджує у своєму отвертому листі.

Львів, 8. серпня 1933.

ЗА ПРЕЗИДИУ ПНК:

Гриць Гладкий, Ілько Лисий,
Урядуючий заступник голови, секретар.

ВІЯСНЕННЯ П. ІВАНА ЛІЩИНСЬКОГО.

В „Новому Часі“ ч. 174. з дня 7-го серпня ц. р. появилася мій лист у зв'язку з оголошенням резолюції Повітового Народного Комітету львівського повіту.

Тому, що до цього листа і редакція „Нового Часу“ додала небажаний мною коментар і тому, що дехто неправильно зрозумів цього мого листа та лист цей може пошкодити партії, до якої я належу, вважаю за вказане подати слідує вяснення:

Цей лист написав я під першим враженням по прочитанню резолюції ПНК, тому зайшли в ньому деякі фактичні і стилістичні помилки.

Перш усього спростую заміт несправедливості засідання ПНК з дня 22. липня ц. р., бо дійсно постановою Ширшого ПНК з дня 18-го листопада 1932 року дозволено ней Шиноши

Повітовий Народний Комітет до виборів організаційного статуту партії, так, що на будуче Повітовий Народний Комітет мав складатися з 10 членів і 3 заступників. Так отже на тому засіданні був вистарчаючий комплект.

Я вже признав у своєму листі, що я не міг як слід віддавати праці в ПНК львівського повіту через деякі свої особисті справи, які мене вадто абсорбували. Непорозуміння виникло тільки тому, що я мав надію, що шкорої мотгму поладити свої особисті справи і вернути до активної праці в повіті. Тільки тому я не передавав формально урядування заступникові голови і тільки тому ця справа протягалася.

Одначе я тут діяв в добрій вірі.

Ще раз застерігаюся, що я не мав найменшого наміру пошкодити в якийсь спосіб інтересам партії, і тому по закінченню в Головному Секретаріаті потрібних вяснень, вважаю цей інцидент за ліквідований.

У Львові, 9. серпня 1933 року.

Іван Ліщинський.

3 організаційного руху.

ДИНІВЩИНА.

Дня 26. VI. ц. р. відбулася многолюдна довірена нарада в Лубні. Взяли 9. ц. м. звання посол д-р Загайкевич вилітний терен від Синоу у Дубечині під Дніском, де поміж наробила великих шкід.

Дня 23. VII. ц. р. відбув посол д-р Загайкевич справу: вказав публічний збори, а саме: у Володзі передполуднем по богослужінні, а в Павлокомі в год 5-й пополу.

Дня 30. VII. ц. р. відбулися такі самі справовані публічні наради в Іздебках передполуднем, а пополу в Гауді.

На всіх тих зборах адавав посол д-р Загайкевич звіт з праці в собі та з діяльності Української Парла. Репрезентації, порушуючи інші актуальні справи нашого життя. Присутні на зборах виклали незвичайне зацікавлення публічний справами.

Остання повінь спричинила в багатьох селах безлічеського повіту великі шкоди, але, на жаль, не у всіх громадах реєстровано та оголошувано шкоди. Люди не приважують до цього значіння, не докладяючи за зважінні шкоди, спричинені елементарними нещастями, ніякщо відшкодування, хоча ці шкоди були комісійно спиражені.

Нарід ставиться асиди з великим довіром до Української Парламентарної Репрезентації.

В повіті потрібна планова праця „Просвіти“, „Рідної Школи“ та кооперації. Зокрема праця „Просвіти“ а кооперації демається постійної, планової акції, на що Голсений Визлі „Просвіти“ і „Сільський Господар“ у Лясосі та Центросоюз повинні звернути добайшу увагу.

ПОВІТОВИЙ НАРОДНИЙ ЗІЗД В ТУРЦІ Н. СТР.

У вівторок 4. липня ц. р. відбувся в Турції Повітовий Народний Зізд при участі 78 делегатів з 30 громад турчеського повіту. Зізд відкрив голова ПНК д-р М. Кондрат. Звіт з діяльності ПНК за час від 28. 1. 1932 до 3. 7. 1933 вголосив секретар ПНК д-р Д. Марція. Потім посол Дмитро Великанович аферував сучасне положення українського народу на всіх землях і застав зусилля Української Парла. Репрезентації на соймовій терені і в краю для поправу незавидної долі всіх крива українського населення.

По рефераті був вибір Повітового Народного Комітету. Вибрали голову, яким лишилася д-р МIRON Кондрат, 10 членів і 3 заступників.

В означений дискусії над рефератом посол Д. Великановича забирали голос: о. Адриан Лемницький з Турки, о. Михайло Коношюк з Розлуча, Олександр Шуттар з Должко, Петро Радецький з Ільїнка, Пантелеймон Мимош з Воляго, Микола Ільницький з Кіндратова, Петро Лисовий з Розлуча й інші селяни. Обговорювали справи податкові, самовільні, коминарські, шарваркові, злових шкід і інші. На запити давав вичерпуючі відповіді посол Д. Великанович.

Повітовий Народний Зізд одностайно ухвалив догріра проводити УНДО й У. П. Р. і перенести збірку на пресовий фонд „Свободи“. Зізд закінчив д-р Кондрат промовою, в якій подякував присутнім за численну участь не зважаючи на зимний дощ і за високий рішень дискусії та висказав побажання, щоб чотирогодина важка нарада принесла якнайбільші користи українському народові.

По широкому світі.

— Б. цесарев Зита виїде в найближчому часі до Риму у альяку з жемчужкою сина Оттоа Габсбурга з дозькою італійського короля, Маріана Францискою.

— Німецький уряд рішив докінчити залізничну лінію, що веде крізь Одру на схід.

— Макс Косін приготувався до третього лету в стратосферу. Пробі лету зробить на більгійській пляжі Увріві 15. серпня. Лет відбувся 1. вересня.

— Матушку, відомого атентатчика на залізничні поїзди хотіла юрба вліпчувати, як маляцька влада презавала його австрійський.

Вп. Читачеві з Надвірної: Про приїзд ужгородськ
„Руси“ на загігання з „Україною“ у Львові в цьому р
цї нічого не знаємо.

„Маслосоюз“ платив кооперативам 1
9, VIII: масло 270 зол, молоко 17 ц
сметана 70 сот, ябл 280 зл, на 40
Тенденція на масло, ябл, сметану зростає,
жана, на молоко спадає.